

وقتی هک کردن رسمی می‌شود؛ عربستان به دنبال سیستم اسراییلی

مریم علامه زاده

روزنامه صهیونیستی هآرتس گزارش کرده است که یک شرکت صهیونیستی یک سیستم هک پیشرفته برای نفوذ به گوشی‌های موبایل را به عربستان سعودی پیشنهاد کرده‌است.

به نقل از هآرتس، این شرکت رژیم صهیونیستی که در زمینه اطلاعات سایبری فعالیت می‌کند، به عربستان سعودی پیشنهاد یک سیستم بسیار پیشرفته را به منظور نفوذ به گوشی موبایل، چندماه پیش از آن ارائه کرد که شاهزاده محمد بن سلمان پاکسازی عمده را درون خاندان سعودی آغاز کند.

این روزنامه صهیونیستی روز یکشنبه (پنجم آذرماه) گزارش کرد که نمایندگان شرکت گروه فناوری‌های ان‌اس‌او از ماه ژوئن سال ۲۰۱۷ (خرداد - تیر ۹۶) با مقامات سعودی در وین، پایتخت اتریش دیدار داشته‌اند. مقامات سعودی حاضر در این مذاکرات شامل عبدالله الملکی، مشاور نزدیک به ترکی الفیصل، یک مقام ارشد خاندان سلطنتی و رئیس سابق اطلاعات دولت سعودی و ناصر القحطانی که خود را معاون رئیس کنونی سازمان اطلاعات عربستان سعودی معرفی کرده بود، می‌شدند. در دوره این مذاکرات، شرکت NSO به شدت به دنبال ارتقای توانمندی‌های خود موسوم به پگاسوس ۳ بود؛ یک ابزار جاسوسی پیچیده که نیازی به کلیک قربانی برای آغاز نفوذ ندارد.

بر اساس گزارش این روزنامه، این اولین دیدار طرفین نبوده است و آن‌ها پیش‌تر مذاکراتی را در قبرس، از طریق واسطه، پیش برده بودند.

ان‌اس‌او پیش‌تر عنوان کرده بود که فعالیتش بر اساس قانون است و محصولات این شرکت در جنگ علیه جریمو و ترور مورد استفاده قرار می‌گیرد. مقامات سعودی در این رابطه اظهار نظری ارائه نکردند.

پاکسازی سعودی

ماه گذشته، ادوارد اسنودن، که پیش‌تر بر نامه نظارت محرمانه آژانس امنیت ملی ایالات متحده آمریکا افشا کرده بود، ادعا کرد که پگاسوس از سوی مقامات سعودی برای نظارت بر جمال خاشقچی به کار گرفته شده بود.

ریاض که همواره قتل خاشقچی را انکار می‌کرد، در نهایت پذیرفت که ستون‌نویس روزنامه واشنگتن پست منتقد شاهزاده محمد، دوم اکبر (دهم مهر ماه) که داخل کنسول گری عربستان در شهر استانبول ترکیه به قتل رسید. اسنودن با اشاره به فعالیت‌های شرکت ان‌اس‌او و اینکه کارمندان این شرکت متهم به مشارکت در نقض حقوق بشر هستند، گفت: آن‌ها بدترین بدترین‌ها هستند. روزنامه صهیونیستی همچنین گزارش کرده است که در ماه‌های اخیر این سیستم برای نظارت بر زندگی منتقدان سعودی خارج از این کشور استفاده می‌شده است. سال گذشته، نیروهای امنیتی سعودی، صدها فرد ثروتمند را، در داخل کشور بازداشت کردند و این اقدام را تلاشی برای برخورد با فساد در سطوح بالای خاندان سلطنتی برشمردند. این افراد بازداشت شده، چندین هفته در هتل لوکس ریتز کارلتون در ریاض زندانی بودند و آن‌طور که گزارش شد، با برخی از این افراد رفتار نامناسب فیزیکی شده است. به گفته کارشناسان این پاکسازی درونی از سوی شاهزاده به منظور اخراج افرادی صورت گرفته است که به صورت بالقوه تهدید سیاسی برای او به شمار می‌رفتند. افشای این موضوع در حالی صورت گرفته است که مقامات سعودی در پی قتل جمال خاشقچی با حواشی بسیاری در گیر هستند. در حالی که عمده کشورها و سازمان‌های بین‌المللی از جمله سازمان ملل متحد خواستار انجام تحقیقاتی مستقل و ارائه جواب‌های روشن برای ابعاد پنهان قتل خبرنگار سعودی هستند، شخص ترامپ بر این عقیده است که ارتباط روشنی بین ماجرای قتل و سران دولت سعودی وجود ندارد و در تلاشی مذبوحانه عنوان کرد که گزارش سازمان اطلاعات آمریکا، موسم به سی‌ای‌ای، مبنی بر صدور فرمان قتل از سوی شخص محمد بن سلمان، قابل استناد نیست و دور از انصاف است. از طرفی در روزهای اخیر عنوان شد که دولت سعودی ترامپ و سایر مقامات دولت آمریکا تهدید به افشای حقایق و قرار دادهایی با دولت سعودی کرده است که می‌تواند قدرت را از دست ترامپ و حزبش بگیرد.

اروپا بر سر کلیات برگزیت توافق کرد؛

طلاق نزدیک است

سید محمد میرزا محمدزاده

این کشور با این قدم جدی، گام در مسیر جدیدی، هر چند نامشخص

با وجود اختلافات عمیق درون حزب محافظه کار می و همچنین وعده حزب مخالف کار برای دادن رأی منفی به طرح می، او به احتمال بسیار با چالش‌هایی مواجه می‌شود که به عقیده بسیاری، تأیید این توافق را در مجلس غیر ممکن می‌سازد.

اما می سر سخت است؛ و با توجه به اینکه بریتانیا در نهایت تا ۲۹ مارس (نهم فروردین ۱۳۹۸) فرصت دارد که اتحادیه را ترک کند، به احتمال بسیار می‌انتخاب سختی را پیش روی قانون‌گذاران می‌گذارد: توافق می یا خروج پرهرج و مرج بدون هیچ توافقی.

اگر او در این مسیر شکست بخورد، آنچه که پیش‌رو است، برای همه روشن است: نخست‌وزیری او ممکن است به چالش کشیده شود یا آنکه طرح خود را دوباره در مجلس بریتانیا به رأی بگذارد. ممکن است برای یک توافق نرم‌تر فشار بیاورند. انتخابات جدید برای نخست‌وزیر جدید برگزار شود یا آنکه فراندوم برگزیت دو پیش‌رو باشد؛ یا آنکه بریتانیا به سمت یک برگزیت بدون توافق کشیده شود، گزینه‌ای که هیچ کدام از طرفین ایسن ماجرا تمایلی به آن ندارند.

در نامه‌ای سرگشاده به آحاد ملت، خانم می گفت که قلب و روحش را برای تأیید این توافق به کار می‌گیرد. او که روز یکشنبه (چهارم آذر ماه) در بروکسل سخنرانی می‌کرد افزود: مردم بریتانیا دیگر نمی‌خواهند زمان بیشتری را برای بحث در مورد برگزیت صرف کنند. و عنوان کرد

در نامه‌ای سرگشاده به آحاد ملت، خانم می گفت که قلب و روحش را برای تأیید این توافق به کار می‌گیرد. او که در بروکسل سخنرانی می‌کرد افزود: مردم بریتانیا دیگر نمی‌خواهند زمان بیشتری را برای بحث در مورد برگزیت صرف کنند.

چهار دهه پس از آنکه بریتانیا خود را به همسایگان هم‌قاره‌ای خود پیوند زد، حالا ترزا می، نخست‌وزیر بریتانیا، پس از کش مکش‌های فراوان، ۲۷ رهبر اتحادیه اروپا را مجاب کرد که با طرح جدایی رسمی این کشور از بلوک، موافقت کنند، تا

که طرح توافق وی می‌تواند دوباره همه بریتانیا را به عنوان یک کشور

هر چند که چندین رهبر اروپایی از اینکه برگزیت در حال رخ دادن است، اظهار تأسفک کردند، اما می زمانی که در کنفرانس خبری در این مورد را وی سوال شد، به صراحت از ناراحتی خود در مورد این جدایی سخن نگفت. او در جواب سوالی در این رابطه گفت: نه اما در کم می‌کنم که برخی از رهبران اتحادیه و برخی در خانه، در بریتانیا، در این لحظه ناراحت هستند.

همه ۲۷ رهبر اتحادیه اروپا موافقت خود را با این توافق اعلام کردند، در واقع آن‌ها تمایلی به سخت‌تر کردن کار می‌برای این خروج نداشتند. آن‌ها، همچون بیشتر جامعه بریتانیا، حاشان از برگزیت بهم می‌خورد و اتحادیه اروپا چالش‌های دیگری هم دارد که باید با آنها کنار بیاید؛ از جمله مسئله مهاجرت و پولیسیم، تجاوزات روسیه و تهدید بودجه‌ای ایتالیا برای یورو.

چندین رهبر اروپایی روز یکشنبه (چهارم آذر ماه) هشدار دادند که در صورت رد توافق از سوی مجلس بریتانیا، مذاکرات برای برگزیت در اتحادیه دوباره از سر گرفته نمی‌شود، در واقع آن‌ها با این سخنان بر پیام می مهر تأیید گذاشتند و اعلام کردند که این تنها توافق ممکن است و قانون‌گذاران بریتانیا با رأی دادن علیه این توافق، چیزی عایدشان نمی‌شود.

یان کلود یونکر، رئیس کمیسیون اروپا، با زوی اجرایی اتحادیه، در این باره گفت: این توافق نهایی است؛ بهترین توافق ممکن. اتحادیه

اتحادیه و اینکه این کشور حتی بعد از جدایی نسبت به سایر کشورهای غیر عضو به اتحادیه نزدیک‌تر است اشتیاقی خود را برای کمک به خانم می برای جمع‌بندی توافق نشان دادند.

متحدین بریتانیا از جمله هلند، برای گنجاندن همکاری‌های گسترده، وسیع، عمیق و متنوع تجاری و اقتصادی، اجرای قانون و عدالت کیفری، سیاست خارجی امنیت و دفاع و همکاری در زمینه‌های گسترده‌تر، در این توافق بسیار فشار آوردند.

آن‌ها در تلاش بودند تا روابطی را با بریتانیا تعریف کنند که فراتر از توافق تجاری بین اتحادیه اروپا با کانادا و ژاپن باشد که قبلاً به آن دست یافته بودند.

اما از دید منتقدین بریتانیا، این طرح بدترین توافق در همه دنیا است، بریتانیایی که نه به‌طور کامل داخل اتحادیه است و نه بیرون از آن. به عقیده آن‌ها اگر مذاکرات یک نتیجه خوب نداشته باشد، به احتمال بسیار بریتانیا درون قلمرو اتحادیه گیر می‌افتد و مجبور به پذیرش قوانین آن برای سال‌های متمادی می‌شود. بدون آنکه بتواند در تنظیم این قوانین نقش داشته باشد و توافقات تجاری خود در دنیا را نظم بخشد.

جرمی کوربین، رهبر حزب مخالف کار، این توافق را یک توافق بد برای کشور توصیف کرد. به عقیده کارشناسان، عواقب برگزیت برای بریتانیا و نقش آن در کل جهان بسیار عمیق است. آنتونی تیزدیل، نویسنده کتاب «معاشرت پنگوئن برای اتحادیه اروپا» گفت: امضای این توافق برای خروج از اتحادیه اروپا یک اتفاق تعیین‌کننده در تاریخ بریتانیا است، هیچ شکی در مورد این موضوع وجود ندارد.

وی افزود: بیشتر نسل جوان کل عمرشان را در اتحادیه گذرانده‌اند و برای آن‌ها تصور بدون بیرون از اتحادیه کار دشواری است.

بریتانیا در سال ۱۹۷۳ به طرح پیشگام اتحادیه اروپا ملحق شد و دائماً برای فرایند ادغامی که از اواسط دهه ۱۹۸۰ میلادی شتاب گرفت بهانه می‌آورد. روابط اقتصادی اتحادیه در حال حاضر آنقدر درهم تنیده است که پاسکال لامی، مدیر کل سابق سازمان تجارت جهانی برگزیت را به جدا کردن تخم‌مرغ از املت تشبیه کرد.

اما بریتانیا همیشه تردید داشت، یا مقاومت می‌کرد که قدرتش را با کشورهای هم‌قاره‌ای که پس از جنگ جهانی دوم گردهم آمده بودند، متصل کند؛ جنگی که بریتانیا پیروز از آن بیرون آمد.

هالگر ترینگ، استاد تاریخ معاصر اتحادیه در دانشگاه استیرلینگ، در این باره گفت: برگزیت به احتمال بسیار، جدایی سستگین‌تری برای بریتانیا به شمار می‌رود تا برای اتحادیه؛ چرا که از دید قاره اروپا، بریتانیا به‌گونه‌ای، دور و مجزا از اتحادیه و نزدیک‌تر به ایالات متحده بوده است تا اتحادیه.

نتیجه ماهه مذاکرات سخت، یک توافق خروج الزام‌آور و مجموعه‌ای مبهم از تعهدات در ارتباط با آینده ارتباط بریتانیا با اتحادیه را ایجاد کرد که همه آن‌ها روز یکشنبه (چهارم آذر ماه) به تأیید اتحادیه رسید.

برخی مسائل لحظه آخری همچنان حل نشده باقی ماندند. از جمله وضعیت جبل الطارق که دولت ضعیف اسپانیا اصرار دارد باید در مذاکرات دو جانبه با بریتانیا، به

جدایی بریتانیا از اتحادیه به هیچ وجه کار راحتی نخواهد بود؛ حتی اگر بریتانیا بتواند توافق را به جمع‌بندی برساند، پایان ماه مارس برای این کشور، آغاز مسیری طولانی است، شاید سال‌ها زمان نیاز باشد تا آینده روابط این کشور مشخص شود

صورت مجزا از توافق اتحادیه حل شود. حاکمیت جبل الطارق که مستعمره بریتانیا در ساحل اسپانیا به شمار می‌رود و اسپانیا ادعای مالکیت آن را دارد، همواره مورد مناقشه دو کشور بوده است. اما بعد از حصول اطمینان از بریتانیا، اسپانیا در نهایت توافق را حفظ نکرد.

بر اساس طرح خروج، بریتانیا در ماه مارس اتحادیه را ترک می‌کند، اما تا دسامبر سال ۲۰۲۰ (آذر - دی ۹۹) تابع قوانین و مقررات اتحادیه باقی می‌ماند، تا مذاکره‌کنندگان برای آینده روابط برنامه‌ریزی کنند. از آنجا که کابینه بریتانیا این توافق را اوایل ماه جاری میلادی تأیید کرده بود، شکی وجود نداشت که می و اتحادیه اروپا آن را قبول کنند. اما علاوه بر تأیید مجلس انگلیس، نیاز است که مجلس اتحادیه اروپا نیز به جمع‌بندی در مورد آن برسد.

اما حداقل تا این لحظه، به لطف رهبران اتحادیه، روز یکشنبه، در نهایت توافق جدایی رسمی برای خروج منظم و تدریجی بریتانیا به تأیید رسید.

توافق ۵۸۵ صفحه‌ای با بریتانیا شامل پرداخت نزدیک به ۵۰ میلیارد دلار از سوی بریتانیا به اتحادیه به عنوان حق شهروندی افراد اتحادیه در بریتانیا و برعکس می‌شود؛ علاوه بر این از بازرسی فیزیکی کالاها در مرز بین ایرلند شمالی که بخشی از بریتانیا به شمار می‌رود و کشور ایرلند، که قصد دارد در اتحادیه باقی بماند، جلوگیری می‌کند.

بیشتر مباحث و دل‌نگرانی‌ها در بریتانیا بر سر مرز ایرلند است و اینکه طرح مساعدتی وجود داشته باشد که دو طرف در کنار یکدیگر بمانند تا زمانی که فناوری یا هر شکل دیگری از توافق تجاری بتواند بانیز کنترل فیزیکی دقیق جایگزین شود.

این طرح ۲۰ ماه پس از دوره انتقال اجرا می‌شود (که می‌تواند تا حداکثر دو سال افزایش یابد) و تنها در صورتی اجرا می‌شود که راه کار دیگری برای مسئله مرز ایرلند پیدا نشود. در غیر این صورت، کل بریتانیا تابع قوانین گمرکی اتحادیه باقی خواهند ماند و در عین حال ایرلند شمالی از بیشتر قوانین اقتصادی اتحادیه تبعیت خواهد کرد.

به صورت تئوری این توافق حداقل به دولت بریتانیا زمان می‌دهد تا قوانین و ساختارهایی که به چارچوب اقتصاد بریتانیا و زندگی سیاسی و دیپلماتیک این کشور بدل شده‌اند را بین ببرد و در همین حال برای یک رابطه جدید با بروکسل مذاکرات را ادامه دهد.

هیچ کس در بروکسل بهتر از مردم بریتانیا نمی‌داند که چه چیز در ادامه می‌آید؛ اما امید آن می‌رود، با همه مسائل و عواقب عجیب و غریب، در نهایت خانم می پایانی برای این ماجرا داشته باشد.